

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/242/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118394778
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118394778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom K., J. XXX/X, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom D., A. R. X/A, o zaplatenie 163,20 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/16/2019-84 zo dňa 20. júna 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 163,20 eur a vo výrokoch o náhrade trov konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku uplatneného nároku.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 163,20 eur. V procesnej rovine neakceptoval požiadavku žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Konštatoval, že žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil včas a relevantným dôvodom, ktorým je hospodárnosť konania. Za takých okolností považoval vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného za odporujúce čl. 17 Základných princípov CSP, t.j. konaniu súdu bez zbytočných prieťahov a zbytočného zaťažovania strán sporu.

2. Po vecnej stránke okresný súd vychádzal z toho, že poškodená p. I. v rámci nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. mala nárok na náhradu škody voči žalovanému/poisťovni (ktorej poistenec škodu spôsobil) v zmysle § 15 ods. 1 označeného zákona v plnej výške; teda (aj) na zaplatenie celej fakturovanej sumy za prenájom motorového vozidla od žalobcu. V samotnom súdnom konaní žalovaná strana nerozporevala či už dĺžku trvania potrebného nájmu motorového vozidla alebo výšku nájomného, preto okresný súd vyúčtovanú výšku nájomného považoval za nespornú.

3. Okresný súd uzavrel, že poškodená p. I. svoj záväzok voči žalobcovi vyrovnala tým, že od neho neinkasovala odmenu za postúpenie pohľadávky, lebo tento jej nárok bol započítaný proti pohľadávke žalobcu na úhradu ním vystavenej faktúry za prenájom motorového vozidla. Postúpením pohľadávky poškodenej voči poisťovni/žalovanému sa zmenil veriteľ tejto pohľadávky a v zmysle § 524 a nasl. Obč. zák. sa ním stal žalobca. Na strane žalobcu tak ku dňu vyhlásenia rozsudku stále existoval nárok na zaplatenie rozdielu v poskytnutom poistnom plnení vo výške 163,20 eur. Platným postúpením

pohľadávky voči žalovanej poisťovni sa žalobca stal vecne legitimovaným na uplatňovanie daného nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.

4. Okresný súd žalobu zamietol v časti, v ktorej si žalobca uplatňoval nárok na úroky z omeškania zo sumy 163,20 eur od 14.10.2018 do zaplatenia. Poukázal na to, že v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je predmetný nárok striktnie viazaný na nesplnenie povinnosti poisťovne v zmysle § 11 ods. 6 označeného zákona. Žalujúca strana pritom v konaní neprodukovala dôkaz, žeby poisťovňa/žalovaný nebol splnil súvisiace povinnosti. Neúspech žalujúcej strany v časti úrokov z omeškania okresný súd považoval len za neúspech nepatrný a podľa čl. 4 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal (s výnimkou zamietajúceho výroku) v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Mal za to, že okresný súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Naďalej trval na nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v súdenom spore. Poškodenej JUDr. U. I. bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mala byť poškodená nútená užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru a dňa 14.3.2018 poškodená uzatvorila so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá jej vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

6. Z uvedeného - podľa odvolateľa - vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodená (a nie žalovaný) predstavovala subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohla so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením danej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodenej na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodená žalobcovi neuhradila.

7. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Obč. zák. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Žalovaný zhrnul, že „ak poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohla túto postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie“. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.

8. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Opakovane poukázal na podstatu postupovaného nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý mal poškodený subjekt voči žalovanému ako poisťovni škodcu. Zavádzajúcim je tak tvrdenie odvolateľa, že predmetom postúpenia mala byť pohľadávka, ktorú žalobca eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi. Napokon, akceptovanie predmetného postúpenia pohľadávky žalovaným je zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie už poukázal na účet žalobcu ako postupníka; obdobne tak z oznámenia o poistnom plnení.

9. Žalobca uviedol, že v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu danej pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Išlo teda o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k započítaniu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie, a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky teda poškodený subjekt v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

10. Žalobca odkazoval na viaceré rozhodnutia (najmä) Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach (o. i. sa stotožňoval so závermi rozsudku sp. zn. 10Co/104/2019), ktoré potvrdzovali jeho argumentáciu. Celkovo mal za to, že napadnutý rozsudok je i dostatočne odôvodnený.

11. Na predmetné vyjadrenie žalovaný/odvolateľ už nereagoval.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku uplatneného nároku a bez nariadenia pojednávania

(§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) v preskúmvanej časti rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Náležite argumentuje žalobca vo vyjadrení k odvolaniu protistrany, keď tvrdí, že súdne rozhodnutie nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené, prípadne (z daného pohľadu) až arbitrárne len preto, že dotknutá strana (v súdnej veci žalovaný) nie je spokojná so závermi vyslovenými okresným súdom. Inými slovami, právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou základného práva na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ale iba nespokojnosť sporovej strany s odôvodnením súdneho rozhodnutia automaticky neznamená, že ide o odôvodnenie nedostačujúce a tým dané práva porušujúce.

14. Okresný súd podrobne vymedzil dokazovaním zistené skutkové okolnosti (bližšie bod 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a následne zrozumiteľne vysvetlil svoje právne závery, vrátane vyhodnotenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodenou a žalobcom (bod 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalovaný v odvolaní fakticky ani konkrétne nenamieta súvisiace (logicky štruktúrované) úvahy okresného súdu, len zotrváva na svojej dovtedajšej argumentácii; osobitne v otázke tvrdeného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nadväzne je nutné uzavrieť, že odvolacia námietka nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku neobstojí.

15. Odvolací súd/senát už rozhodoval vo viacerých obdobných veciach sporových strán; napr. aj pod sp. zn. 10Co/104/2019, na ktoré rozhodnutie odkazuje i žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Vzhľadom na identické podstatné skutkové okolnosti niet dôvodu na zmenu (právnych) záverov vyslovených v označenom rozhodnutí. V záujme komplexnosti odôvodnenia aj bezprostredne v súdnej veci krajský súd (opakovane) uvádza zásadnú argumentáciu.

16. Žalovaný sa snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodenou a žalobcom z 14.3.2018 (č.l. 10 spisu) „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva, čo je zrejme i z výslovných vyjadrení jej strán, však tvorí jeden celok upravujúci ich navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti. Nepochybnou vôľou poškodenej JUDr. U. I. a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci tejto jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie uzavrieť viacero relatívne samostatných zmlúv.

17. Krajský súd, zhodne s okresným súdom, konštatuje, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Len pri striktnom (až puristickom) prístupe k uplatňovaniu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodená uhradila žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten jej ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodená by položila na stôl sumu (v danom momente) 691,20 eur a posunula ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť k poškodenej.

18. Krajský súd úmyselne v danej spojitosti používa mierne zveličenie a ironický tón, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v rámci kontraktčných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodenej a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počinaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Z konštatovaného je zrejme, že aktívna legitímácia žalobcu v súdnej veci bola preukázaná.

19. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v preskúmvanej meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

20. Žalovaný síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu aj v časti o trovách konania, ale v danej spojitosti nevymedzil žiadnu konkrétnu odvolaciu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v preskúmvanej meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd primerane aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.